

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ing. Martina Jakuba Bruse v právní věci **žalobce: Solucion CL s.r.o.**, IČO: 28749278, sídlem Jabloňová 3155, Česká Lípa, zastoupeného JUDr. Oldřichem Voženílkem, advokátem, sídlem U Jiskry 114/1, Rumburk, proti **žalovanému: Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, ústřední inspektorát, sídlem Květná 15, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2015, č. j. SZPI/AF584-17/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2015, č. j. SZPI/AF584-17/2014, kterým bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), změněno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorát v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 9. 2014, č. j. SZPI/AF584-10/2014, tak, že:

„Účastník řízení, právnická osoba SOLUCION CL s.r.o., IČO: 28749278, sídlem Jabloňová 3155, 470 01 Česká Lípa

- 1. v provozovně SOLUCION CL s.r.o., Děčínská 3271, 470 01 Česká Lípa, dne 6. 5. 2014:
 - a) uváděl do oběhu vína naplněná v jiném obalu než obalu určenému konečnému spotřebiteli (dále jen „sudová vína“), která byla pro spotřebitele označena názvem odrůdy, u kterých však nebyly viditelně umístěny povinné údaje: výrobce, označení šarže, skutečný obsah alkoholu, slovní vyjádření obsahu zbytkového cukru. Jednalo se o tato vína: NEUBURSKÉ, ročník 2013, suché, moravské zemské víno bílé, č. š. – 073/13, alk. –

12,5% obj., objem 50 l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521, - RULANDSKÉ ŠEDÉ, ročník 2013, suché, moravské zemské víno bílé, č. š. – 071/13, alk. – 12,5% obj., objem 50 l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521, - TRAMÍN ČERVENÝ, ročník 2013, polosuché, moravské zemské víno bílé, č. š. – 026/13, alk. – 11,0% obj., objem 50 l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521, - PAL 13, ročník 2013, polosladké, moravské zemské víno, směs odrůd TČ a MT, č. š. – 068/12, alk. – 11,0% obj., objem 50 l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521. Účastník řízení tím porušil ustanovení § 16 odst. 7 písm. b), c), d), a e) zákona č. 321/2004 Sb. Tímto jednáním naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 39 odst. 4 písm. a) zákona č. 321/2004 Sb.

- b) nabízel ke spotřebě vína klamavým způsobem. Jednak bylo na nabídkovém štítku s názvem odrůdy, který byl umístěn na kohoutu stáčecího zařízení, společně se štítky ostatních odrůd, uveden údaj „Pálava“. Kontrolou označení sudů KEG však bylo zjištěno, že nabízené víno pod názvem „Pálava“ bylo stáčeno ze sudu, který byl označen jako „PAL 13, ročník 2013, polosladké, moravské zemské víno, směs odrůd TČ a MT, č. š. – 068/12, alk. – 11,0% obj., objem 50 l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521“. Ve skutečnosti tedy účastník řízení stáčel jiné víno než víno odrůdy „Pálava“, čímž klamal spotřebitele. Dále, vedle stáčecího zařízení, pod štítky s názvy odrůd, byla umístěna informace „MIMOŘÁDNÁ NABÍDKA STÁČENÉHO VÍNA V POZDNÍM SBĚRU, NEUBURSKÉ, RULANDSKÉ ŠEDÉ, TRAMÍN ČERVENÝ“. Výraz „V POZDNÍM SBĚRU“ byl podtržen. Kontrolou označení sudů KEG bylo zjištěno, že nabízená vína byla stáčena ze sudů, který byly označeny jako – „NEUBURSKÉ“, ročník 2013, suché, moravské zemské víno bílé, č. š. – 073/13, alk. – 12,5% obj., objem 50l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521, - RULANDSKÉ ŠEDÉ, ročník 2013, suché, moravské zemské víno bílé, č. š. – 071/13, alk. – 12,5% obj., objem 50l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521, - TRAMÍN ČERVENÝ, ročník 2013, polosuché, moravské zemské víno bílé, č. š. – 026/13, alk. – 11,0% obj., objem 50l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521“. Nešlo tedy o víno s přívlastkem „pozdní sběr“ jak bylo deklarováno účastníkem řízení. Účastník řízení těmito skutky porušil ustanovení § 27 odst. 3 písm. c) zákona č. 321/2004 Sb., čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 39 odst. 1 písm. z) zákona č. 321/2004 Sb.
- c) uváděl do oběhu sudová vína – „NEUBURSKÉ, ročník 2013, suché, moravské zemské víno bílé, č. š. – 073/13, alk. – 12,5% obj., objem 50 l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521, - RULANDSKÉ ŠEDÉ, ročník 2013, suché, moravské zemské víno bílé, č. š. – 071/13, alk. – 12,5% obj., objem 50 l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521, - TRAMÍN ČERVENÝ, ročník 2013, polosuché, moravské zemské víno bílé, č. š. – 026/13, alk. – 11,0% obj., objem 50 l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521, - PAL 13, ročník 2013, polosladké, moravské zemské víno, směs odrůd TČ a MT, č. š. – 068/12, alk. – 11,0% obj., objem 50 l, obsahuje siřičitany, BLACQIN s.r.o., Valtice, ČR, IČO: 49453521“. Žádostí o poskytnutí součinnosti dle § 8 písm. c) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole byl účastník řízení vyzván orgánem dozoru k předložení kopií průvodních dokladů na uvedená sudová vína. Účastník řízení orgánu dozoru zaslal jako doklad k prodávaným vínům Fakturu – daňový doklad č. 142/2014 ze dne 5. 5. 2014, dodavatel BLACQIN, spol. s r.o., Střelecká 924, Valtice, odběratel SOLUCION CL s.r.o., Jablonová 3155, Česká Lípa. V názvu dodávky byly uvedeny údaje: NG ZEM 2013, RS

ZEM 2013, TČ ZEM 13, PAL13-ZEM-2013, RV ZEM 2013, CHAR ZEM 2013, RR ZEM 2013.

Daňový doklad zaslaný orgánu dozoru neobsahoval osvědčení s označením moštové odrůdy dle části C přílohy VI, Osvědčení, nařízení Komise (ES) č. 436/2009 v platném znění, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o registr vinic, povinná prohlášení a shromažďování údajů pro sledování trhu, průvodní doklady pro přepravu vinařských produktů a evidenční knihy vedené v odvětví vína (dále jen „nařízení č. 436/2009“), ani neobsahoval prohlášení, že tento průvodní doklad slouží jako certifikace moštové odrůdy dle přílohy IX a písm. d) nařízení č. 436/2009. Účastník řízení tím porušil ustanovení čl. 147 odst. 1 nařízení (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty (dále jen „nařízení č. 1308/2013“), v návaznosti na čl. 24 odst. 1, 2 nařízení č. 436/2009. Na základě zaslání daňového dokladu č. 142/2014 ze dne 5. 5. 2014 nebylo možné identifikovat jednotlivá vína. Tím porušil ustanovení čl. 18 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (dále jen „nařízení č. 178/2002“). Tím, že účastník řízení porušil povinnosti stanovené předpisy Evropské unie upravujícími oblast vinohradnictví, vinařství a obchodu s produkty, naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. ff) zákona č. 321/2004 Sb.

2. v provozovně *SOLUCION CL s.r.o., Děčínská 3271, 470 01 Česká Lípa, dne 5. 6. 2014:*

a) *uváděl do oběhu vína naplněná v jiném obalu než obalu určenému konečnému spotřebiteli (dále jen „sudová vína“), která byla pro spotřebitele označena názvem odrůdy, u kterých nebyly viditelně umístěny tyto údaje: výrobce, označení šarže, skutečný obsah alkoholu, slovní vyjádření obsahu zbytkového cukru. Jednalo se o tato vína: Kagor sudové víno sladké, Moldávie, č. š. 4616, alk. 14,08% obj., dodavatel Pastra s.r.o., výrobce GOSMIT s.r.o., - ANDRÉ Moravské zemské víno suché, alk. 11,0% obj. č. š. 13531, plněno výrobcem Libor Průdek, Družstevní 226, Rakvice, - Cabernet Sauvignon 2013, červené suché víno, č. š. 13125, alk. 11% obj., země původu Maďarsko, dodavatel Ing. Petr Marada, Mikulčice 598. Účastník řízení tím porušil ustanovení § 16 odst. 7 písm. b), c), d), a e) zákona č. 321/2004 Sb. Tímto jednáním naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 39 odst. 4 písm. a) zákona č. 321/2004 Sb.*

b) *jednáním uvedeným v bodu 2 a) tohoto rozhodnutí nesplnil povinnost, která mu byla uložena dne 6. 5. 2014 Opatřením č. P064-50573/14/D01 (termín splnění do: 7. 5. 2014). Tím, že účastník řízení ve stanoveném termínu nesplnil povinnost uloženou opatřením orgánu dozoru podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb., naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb. a*

za to se mu ukládá podle ust. § 39 odst. 6 písm. c) zákona č. 321/2004 Sb. při analogickém použití zásady absorpční dle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) úhrnná pokuta ve výši 30.000,- Kč (slovy: třicet tisíc korun českých).“

Ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Žalobce žádal i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a přiznání náhrady nákladů řízení.

V žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného jsou nezákonná a protiústavní. Nezákonnost pramení z chybné interpretace kontrolních zjištění a

z nesprávné aplikace zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství, ve znění účinném do 31. 3. 2017 (dále jen „zákon o vinařství“), zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci (dále jen „ZSPI“) a zákona o přestupcích. Dále uvedl, že Pálava (zkratka výrobce „PAL 13“ dle žalobce znamená Pálavu ročník 2013) je odrůda vinné révy, která vznikla křížením odrůd Tramín červený a Müller Thurgau (zkratka výrobce „směs odrůd TČ a MT“). Tato odrůda byla vyšlechtěna Ing. J. V., který její šlechtění zahájil v roce 1953. Nejedná se samozřejmě o žádné klamání spotřebitele stáčením jiného vína než odrůdového vína „Pálava“, ale naopak o poskytování informací spotřebiteli jdoucím daleko za meze zákonných povinností. Každý spotřebitel ví, že sdělení „v pozdním sběru“ není snahou o klamavé označení odrůdového vína jako vína s přívlastkem „pozdní sběr“. Z rozhodnutí samotných je zřejmé, že u sudových vín všechny povinné údaje uvedeny byly, vyjma slovního vyjádření obsahu zbytkového cukru, tedy náležitosti stanovené předpisy Evropské unie, které pro žalobce však žádnou přímou závaznost nemají. Dále uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a jeho odůvodnění nedostojí zákonnému požadavku.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Obě rozhodnutí správních orgánů splňují náležitosti stanovené správním řádem. Veškerá kontrolní zjištění jsou zaprotokolována a jsou součástí spisového materiálu, přičemž žalobce byl vyrozuměn o možnosti seznámit se s nimi. K tvrzení žalobce, že prodával odrůdové víno „Pálava“ uvedl, že na KEG sudu od výrobce je uvedeno, že jde o „směs odrůd TČ a MT“, přičemž toto víno je označeno jako PAL 13. Odrůda Pálava je samostatnou moštovou odrůdou, a nemůže tak být pojmenována směs vín Tramínu červeného a Müller Thurgau. Co se týká označení „v pozdním sběru“, žalovaný uvedl, že jakostní vína s označením „pozdní sběr“ jsou vína s přívlastkem, která lze uvádět do oběhu pouze ve skleněných lahvích o obsahu do 0,75 litru. V daném případě se navíc o jakostní přívlastkové víno nejednalo, ačkoliv bylo označeno jako víno v pozdním sběru. Rozhodně nesouhlasí s argumentem žalobce, že každý spotřebitel ví, že takové sdělení není snahou o záměnu s přívlastkem „pozdní sběr“. Dále žalovaný poznamenal, že nařízení Evropské unie mají přímou použitelnost, a mohou tedy zakládat práva a povinnosti jednotlivým subjektům.

Při jednání soudu právní zástupce žalobce přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení a zdůraznil, že žalobce vždy nakupoval víno od registrovaných dodavatelů. V případě vína označeného výrobcem zkratkou Pal 13 došlo pouze k nešikovnému použití slova směs namísto označení, že jde o křížence odrůd Müller Thurgau a Tramín červený. Domnívá se, že soukromé subjekty jsou vázány povinnostmi stanovenými zákonem nikoli, nařízením Evropské komise. Žalobce nikterak neinzeroval, že v případě jím prodávaného vína se jedná o víno s přívlastkem pozdní sběr, ale právě naopak pouze informoval o skutečnosti, že víno bylo stáčeno do sudu v rámci pozdního sběru. Žalobce i nadále navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Při tomtéž jednání pověřený pracovník žalovaného uvedl, že tvrzení žalobce o nešikovném použití slova směs považuje za účelové, když žalobce v průběhu celého správního řízení nenavrl provedení žádného důkazu v tomto směru. Dále pak uvedl, že průměrný spotřebitel nemá takové znalosti, aby věděl, že víno s přívlastkem pozdní sběr nemůže být prodáváno ze sudu, čímž mohl být žalobcem uváděnou skutečností uveden v omyl. Příímý účinek nařízení Evropské komise a aplikační přednost unijního práva před

právem vnitrostátním jsou zakotveny od roku 1963. Pověřený pracovník žalovaného proto navrhoval zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

Soud z vlastní iniciativy při jednání provedl podle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) důkaz bodem 1.6 „Réva“ a bodem 1.7. „Klony registrovaných odrůd révy“ v Seznamu odrůd zapsaných ve Státní odrůdové knize ke dni 15. 6. 2017 uveřejněném ve Věstníku Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského č. 3, ročník XVI., 2017.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud zdůrazňuje, že správní soudnictví poskytuje ochranu subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem a za podmínek stanovených zejména s.ř.s. V případě ochrany před nezákonným rozhodnutím je na žalobci, aby v zákonné lhůtě soustředil důvody, v jejichž mezích má být rozhodnutí soudem zkoumáno. Soudní přezkum není a nemůže být všeobecnou kontrolou zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Je vždy na osobě rozhodnutím dotčené, zda toto rozhodnutí akceptuje, či zda se proti němu bude bránit u soudu; je rovněž na její vůli, jaká pochybení označí za podstatná. Dispoziční zásada je vyjádřena v § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž žalobní body jsou podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. náležitostí žaloby a musí z nich být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky za nezákonné nebo nicotné. Uvedení žalobních bodů je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným - nicméně srozumitelným a jednoznačným - vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat. Určující pro rozsah soudního přezkumu je tedy, až na výjimky, řádná žaloba. V jejích mezích soud zkoumá napadené rozhodnutí, a pokud namítanou nezákonnost či vady řízení zjistí, zruší napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a podle odst. 4 téhož ustanovení věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, www.nssoud.cz).

V daném případě se tak soud nemohl zabývat tvrzeními žalobce o protiústavnosti napadených rozhodnutí či jejich nepřezkoumatelnosti a vadném odůvodnění, pro jejich nekonkrétnost. K nepřezkoumatelnosti žalobou napadených rozhodnutí soud v obecné rovině pouze uvádí, že neshledal vady rozhodnutí, které by mu bránily v meritorním přezkumu napadených rozhodnutí.

Ve vztahu k žalobním tvrzením zjistil soud ze správního spisu a provedeného dokazování tyto podstatné okolnosti. Z kontrolního protokolu ze dne 6. 5. 2014 vyplývá, že

správní orgán I. stupně provedl kontrolu u žalobce zaměřenou na dodržování povinností při uvádění do oběhu vína naplněného v jiném obalu než obalu určenému konečnému spotřebiteli (tzv. sudové víno). Přílohou tohoto protokolu je fotodokumentace nabídky stáčeného sudového vína a štítků, jimiž byly KEG sudy s vínem označeny. V nabídce spotřebiteli je uvedeno vedle jiných odrůd vín jako Chardonay, Vavřínecké, Kagor, Frankovka rosé, Tramín červený i Pálava za cenu 69,- Kč. Dále je na samostatném štítku v nabídce spotřebiteli uvedeno: „MIMOŘÁDNÁ NABÍDKA STÁČENÉHO VÍNA V POZDNÍM SBĚRU 89,- Kč/L NEUBURSKÉ, RULANDSKÉ ŠEDÉ, TRAMÍN ČERVENÝ“. Na štítcích KEG sudů je jako dodavatel všech vín uvedena společnost BLACQIN s.r.o., přičemž víno, které je označeno, jako Pálava bylo stáčeno ze sudu označeného, jako PAL 13, ročník 2013, polosladké, moravské zemské víno bílé, směs odrůd TČ a MT, č. š. – 068/12, alk – 11,0%, objem 50 l, obsahuje siřičitany. Z faktury společnosti BLACQIN s.r.o. ze dne 5. 5. 2014, č. 142/2014, je patrné, že žalobce nakoupil 150 litrů vína označeného, jako PAL 13-ZEM-2013, směs Müller Th. a Tramín červený.

Jak vyplývá z bodu 1 písm. b) žalobou napadeného rozhodnutí, bylo žalobci kladeno za vinu, že prodával víno, které deklaroval jako odrůdové víno Pálava, ačkoliv se jednalo o jiné víno, čímž klamal spotřebitele. Žalobce však tvrdí, že pouze poskytoval podrobné informace o stáčeném víně a jednalo se o odrůdové víno Pálava.

Soud ze Seznamu odrůd zapsaných ve Státní odrůdové knize vedené podle § 33 zákona č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin, zjistil, že samostatnou moštovou odrůdou vinné révy jsou jak Müller Thurgau, tak Tramín červený, tak i Pálava zapsaná od roku 1977. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce nenakoupil od společnosti BLACQIN s.r.o. odrůdové víno Pálava, ale víno ze směsi dvou samostatných odrůd Müller Thurgau a Tramín červený. Ani dodavatel žalobce neoznačil toto víno označením Pálava, ale zvolil vlastní obchodní název PAL 13. Žalobce tak nemohl mít pochyb o tom, že nenakoupil odrůdové víno Pálava, ale víno jiné, které však jako odrůdové víno Pálava označil a takto prodával konečnému spotřebiteli.

Podle § 39 odst. 1 písm. z) ve spojení s § 27 odst. 3 zákona o vinařství právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako výrobce nebo jako osoba uvádějící produkt do oběhu dopustí správního deliktu tím, že uvede do oběhu produkt nabízený ke spotřebě klamavým způsobem. Podle § 2978 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, je klamavým označením zboží a služeb každé označení, které je způsobilé vyvolat v hospodářském styku mylnou domněnku, že jím označené zboží nebo služby pocházejí z určitého státu, určité oblasti či místa nebo od určitého výrobce, anebo že vykazují zvláštní charakteristické znaky nebo zvláštní jakost. Nerozhodné je, zda označení bylo uvedeno bezprostředně na zboží, obalech, obchodních písemnostech apod. Rovněž je nerozhodné, zda ke klamavému označení došlo přímo nebo nepřímo a jakým prostředkem se tak stalo.

Vzhledem k tomu, že žalobce uváděl do oběhu víno PAL 13 označené jako Pálava, uváděl spotřebitele v omyl a toto víno nabízel ke spotřebě klamavým způsobem, čímž se dopustil správního deliktu podle § 39 odst. 1 písm. z) zákona o vinařství. Žalobcova námitka je proto nedůvodná.

Dále žalobce tvrdil, že je každému spotřebiteli zřejmý rozdíl mezi sdělením „v pozdním sběru“ a „pozdní sběr“. Soud však tento náhled žalobce nesdílí.

Předně je nutno konstatovat, že výroba druhu jakostního vína s přívlastkem pozdní sběr podléhá přísným kritériím co do způsobu sběru vinných hroznů, jejich kvality,

cukernatosti, místa sběru, konzervace vína atd. (srov. § 19 zákona o vinařství), stejně tak je jeho plnění umožněno jen do skleněných lahví o obsahu 0,75 litru s uznaným uzávěrem (srov. § 27 odst. 7 zákona o vinařství). Víno s označením pozdní sběr je kvalitativně vyšším produktem než zemské víno, na které tak vysoké nároky kladeny nejsou (srov. § 17 zákona o vinařství).

Soud konstatuje, že by průměrný spotřebitel musel mít podrobné znalosti právní úpravy vinařství, aby mu bylo zřejmé, že druh jakostního vína s přívlastkem pozdní sběr nemůže být prodáván jako sudové víno, a bylo mu tak zřejmé, že nabízené zboží není tímto druhem vína. To však jistě nelze po běžném spotřebiteli požadovat. Pokud žalobce nabízel stáčené sudové víno, označené jako „v pozdním sběru“ není zřejmé, co tím mělo být jiného označeno než víno s přívlastkem pozdní sběr. Navíc žalobce takto označoval moravské zemské víno (jak vyplývá ze štítků na KEG sudech), které je produktem s nižšími nároky na výrobu, jak vyplývá ze shora uvedeného a je druhem vína odlišným od jakostního vína s přívlastkem pozdní sběr. Soudu nezbyvá než konstatovat, že i v tomto případě se žalobce dopustil správního deliktu podle § 39 odst. 1 písm. z) zákona o vinařství, neboť označoval zboží klamavým způsobem.

Dále žalobce tvrdil, že již ze žalobou napadených rozhodnutí je patrné, že nabízeného u sudového vína byly všechny povinné údaje uvedeny. K tomu soud konstatuje, že jak plyne z výrokové části napadeného rozhodnutí, bylo žalobci kladeno za vinu, že tyto povinné údaje nebyly uvedeny pro spotřebitele, neboť ten neměl ke KEG sudům přístup.

Podle § 39 odst. 4 písm. a) ve spojení s § 16 odst. 7 zákona o vinařství se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí správního deliktu tím, že neumístí viditelně při prodeji sudového vína údaje písemně tyto údaje: a) obchodní označení vína, b) výrobce vína, c) označení šarže, d) skutečný obsah alkoholu, e) slovní vyjádření obsahu zbytkového cukru v rozsahu podle předpisu Evropské unie pro uvádění údaje o obsahu cukru na etiketách.

Jak vyplývá z kontrolního protokolu a jeho příloh, žalobce uváděl pouze označení vína a žádný z dalších povinných údajů pro spotřebitele neuvedl. Tato žalobní námitka je rovněž nedůvodná.

Závěrem soud konstatuje, že se žalobce mylí, pokud má za to, že pro něj předpisy Evropské unie nejsou závazné. Mezi právní předpisy vydávané Evropskou unií patří i nařízení, která mají bezprostřední závaznost neboli přímý účinek vůči všem adresátům normy na území Evropské unie. Mezi tyto právní předpisy patří i v dané věci aplikovaná nařízení Komise (ES) č. 436/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o registr vinic, povinná prohlášení a shromažďování údajů pro sledování trhu, průvodní doklady pro přepravu vinařských produktů a evidenční knihy vedené v odvětví vína, nařízení (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin.

Při ústním jednání byla právním zástupcem žalobce vznesena námitka týkající se omezení procesních práv žalobce a námitka týkající se nepřiměřeně vysoké pokuty uložené žalobci za provinění, která mu byla kladena za vinu. Dle ust. § 71 odst. 2 s.ř.s mohou být v žalobě uvedené žalobní body žalobcem omezeny, a to kdykoli během probíhajícího řízení, nicméně k rozšíření žaloby o další žalobní body může dojít pouze v zákonem stanovené lhůtě

pro podání žaloby, která dle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. činí dva měsíce od doby, kdy bylo napadené rozhodnutí oznámeno žalobci. Výše uvedené námitky byly prvně namítány právním zástupcem žalobce během ústního jednání konaného dne 27. 9. 2017, přičemž napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno již dne 27. 4. 2015. Z uvedeného tedy vyplývá, že žalobcem namítané skutečnosti byly namítány opožděně, a proto k nim soud nepřihlédl.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 27. září 2017

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
G. Z.